

Anden Behandling af Forslag til Finantsloov for Finantsaaret fra 1ste April 1884 til 31te Marts 1885.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 302; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1549).

Der var intet Endringsforslag stillet.

Formanden: Da der ikke er stillet Endringsforslag, og saaledes som Sagen i det Hele ligger for, anser jeg det for ufornødent at dele Forhandlingen og forholder mig derfor saaledes, som vi have gjort ved tidligere Leiligheder, at jeg sætter samtlige Paragrafer under Forhandling under Et. Jeg gber Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Schlegel): Ærede Medlemmer af Landstinget ville have havt Leilighed til at blive bekendt med den Betænkning, som det af det høie Thing nedsatte Udvalg har afgivet. De ville deraf have set, at der ved den Behandling, som Forslaget er undergaaet i det andet Thing, er foretaget en Del Nedsættelser, som tilsammen iudgjøre et Beløb af omtrent 5 Mill. Kr. Det vilde være for trættende for det høie Thing, hvis Udvalget havde indladt sig paa at gennemgaa alle de Nedsættelser, alle de Regtelser, som have fundet Sted. Vi have indskrænket os til at udhæve nogle enkelte Exempler, som vi mente vilde være tilstrækkelige til at karakterisere Regtelfernes Betydning. Jeg skal ikke trætte det høie Thing ved nu her at gjentage, hvad vi have fremhævet om disse Regtelser. De Herrer ville se, at de angaa mange forskjellige Punkter, at de dreie sig om, hvad der kan have Interesse baade for Landets materielle Vel og for de aandelige Interessers Fremme, og at de særlig dreie sig om den Sag, som ligger saa Mange paa Sinde, nemlig om Forparets Ordning. Vi have tilladt os at fremhæve efter en saa nøiagtig Overveielse, som det har været os muligt, hvilke de Grunde ere, der have foranlediget de Regtelser, som det andet Thing har vedtaget. Det har ikke været os muligt at finde virkelige Grunde for disse Regtelser. Jeg skal i den Retning blot tillade mig at gjentage, hvad der staar her i Betænkningen, at det er blevet gjort gjældende, at det var nødvendigt, at der viistes særlige Sparommelighedshensyn; men ved Behandlingen af Finantsloven have vi ikke kunnet finde, at der var viist nogenjomhelst Sparommelighed, i alt Fald nogen virkelig, sand Sparommelighed ved de Regtelser, som have fundet Sted.

Vi have tilladt os at fremhæve, at det er umuligt at falde det for Sparommelighed at bevilge store Midler til Anskaffelse af nye Vaaben — der er nævnt eksempelvis, at man for et Par Aar siden bevilgede 800,000 Kr. til nye Kanoners Anskaffelse — og saa negte et høist ubetydeligt Beløb, som dreier sig om enkelte Tusinder, til at vedligeholde, føre Tilsyn med og efterse disse Vaaben, saa de kunne være i brugbar Stand. Det er fremdeles alt Andet end god Økonomi, ja, det forekommer os, at det endog maa karakteriseres som en høi Grad af Ødselhed at bevilge Millioner til at bygge en Pantserflaade og saa ikke ville bevilge det ringe Beløb af nogle Tusinde Kroner for at sætte denne Pantserflaade i kampberedt Stand, naar den skal bruges; endvidere at man negter nogle saa Tusinde Kroner til Istandsaettelse af Dækket paa et Pantserbatteri, efter at man har bevilget den overordentlig store Sum, som et saadant Pantserbatteri koster, og derved er Skyld i, at dette Pantserstib ikke kan bruges, saa at Resultatet af Regtelsen af disse høist ubetydelige Summer er ikke blot, at dette Pantserbatteri ikke kan bruges, men at vi ere udsatte for, at hele Pantserflaaden ikke kan bruges, naar det virkelig skulde være nødvendigt i Aar at faae Brug derfor; at man bevilger Millioner til at bygge Søforter og anskaffe Torpedoer for, og at man negter at give et i Forhold til det anvendte Beløb ubetydeligt Beløb til at sætte disse Forter i Stand til at modstaa den nyere Tids kraftige Skjts, idet et enkelt Stib er i Stand til fuldstændig at ødelægge Fortet, ikke at tale om, hvad der maaske burde staa i første Linie, at hele det Mandskab maaske derved vil tilintetgjøres, som er paa disse Forter, og at man derved tilintetgjør det System af Torpedoer, som knytter sig til det enkelte Fort. Vi have fremhævet, at det er umuligt at indregistrere disse Regtelser under Begrebet Sparommelighed. Det forekommer mig, at man maa sige, at den private Mand, som bar sig saadan ad, at han anvendte en stor Del af sin Formue paa at anskaffe Gjenstande, som ere saa overordentlig kostbare, og som være vigtige for hans hele Eksistens, og derefter lod dem ligge for Lud og koldt Vand, for Bind og Bove, udsatte for Tilintetgjørelse, han viste en saa høi Grad af Ødselhed, at han burde erklæres for umyndig. Man har begrundet Nødvendigheden af disse saakaldte Sparommelighedshensyn deri, at det var, fordi det forløbne Aar var et daarligt Aar, Folk sad trykkede i det, derfor skulde vi være sparommelige. Det var fuldstændig fornuftigt at være sparommelig under saadanne